

Roosevelt bi rad znižal deficit in bo sekal izdatke

Administracija bo predložila prihodnjemu kongresu znižanje izdatkov v raznih vladnih oddelkih. — Nobenih novih davkov se ni treba bati.

Washington, D. C. — Rooseveltova administracija je začela postajati varčna in novo dealerji nameravajo priviti zavore trošenju denarja. Pred svojim odhodom v Warm Springs, Ga., se je predsednik Roosevelt posvetoval z senatorjema Harrisonom in Kingom, ki sta člana finančnega odseka, ki sta pozneje izjavila, da je Roosevelt pokazal veliko zanimanje, da se zniža zvezni deficit.

Senator Harrison se je izjavil, da ne bo dobil prihodnji kongres noben predlog za nove davke. Isto je izjavil tudi zakladniški tajnik Morgenthau Jr., ki je rekel, da nima zakladniški urad nobenih novih davkov na programu.

Vse to pa pomeni, da se Roosevelt zanaša, da bo dobila federalna vlada več dohodninskega dav-

ka, ker se je obrnilo v deželi na bolje v industriji in trgovini. Da se je administracija obrnila na konservativno stran, kar se tiče trošenja denarja, je znak, da hoče Roosevelt zopet pridobiti konservativne demokrate na svojo stran.

Administracija tudi upa, da bo v deželi večja zaposlitev, vsled česar tudi ne bo višjih izdatkov za relief. Število oseb na relifu se je znižalo od 3,243,549 na 1,930,483, kar je prihranilo zvezni vladi \$750,000,000.

V političnem smislu pomeni ta korak Rooseveltove administracije, da bo zbil republikanec močno orožje iz rok, če bo pokazal, da dežela ne leze v nove dolgove.

Hitler kupuje podmornice v sovjetski Rusiji

Tokyo, Japonska. — Tukaj se je doznalo, da je sovjetska Rusija prodala Nemčiji polovico svojih podmornic, ki jih ima v Vladivostoku. Nemčija bo poslala svoje posadke za te podmornice preko Sibirie.

Nadalje se poroča, da sta se Rusija in Nemčija zedinili na tem, da bo Nemčija lahko rabila Vladivostok za pristanišče svojih podmornic. Podmornice, ki jih je Rusija prodala Nemčiji so bolj majhne tipa in jih je dvajset po številu. S tem, da je dobila Nemčija podmornice na Daljnem Vzhodu, bo zelo ogrožila angleško trgovino v teh vodah. Preko zime pa ne bo mogla napraviti dosti škode, ker Vladivostok zamrzne. Rusija je nevtralna in če je prodala podmornice Nemčiji z namenom, da škodi Angliji, bo prišlo med tema dvema do neprilik.

Nova gostilna

Mr. in Mrs. Jos. Tkevic bo sta danes odprla novo gostilno na 882 E. 185th St. Ob šestih zvečer se bo servirala fina puranova večerja. Na razpolago likerji, pivo in vino. Igrala bo dobra godba za ples.

Na kokošjo večerjo!

Danes zvečer se bo servirala pri Žefrinovih na 8101 Aetna Rd. fina kokošja večerja z najboljšo močjo zrazen. Igral bo tudi Zajcev orkester. Vsi ste prijazno vabljeni.

CLEVELANDSKE ŠOLE SO V ZAGATI, KER NI DENARJA ZA VZDRŽEVANJE

Clevelandski šolski odbor se nahaja v takem položaju, kot na smrt obsojeni, ki so mu dali na razpolago, da si izbere smrt po svojem okusu: da bo obešen, ali pa ustreljen. Šolski odbor je namreč zvedel od svojega blagajnika, da bo koncem leta deficit v znesku \$1,000,000 do \$1,500,000, ako ostanejo šole odprte do konca leta. Torej se mora šolski odbor odločiti, da ali zažari šole do 1. januarja in se izogne primanjkljaju, ali pa obdrži šole odprte z deficitom, kar je za protipostavno in si radi tega šolski odbor lahko nakopije na vrst tožbo davkoplačevalcev. Ako

bo odbor zaprl šole, mora še ta teden naznaniti učiteljskim močem, da naj si vzamejo brezplačne počitnice do konca leta. Ako pa odbor sklene, da zapre šole, potem pa izgubi \$25,000 na dan, kar prispeva država za izkazo. Šolski sklad bo sicer izkazoval koncem leta \$4,000,000 preostanka, toda ta denar je namenjen za amortizacijo bondov, nekaj je WPA sklada in drugega denarja, ki se ga ne sme porabiti za tekoče stroške. V tej stiski se je šolski odbor sporazumel na tem, da bo vprašal za nov davek v znesku pol tisočinke pri izrednih volitvah v najkrajšem času.

Fina pečenka

Joseph Williams iz Linn-dale je imel zadnji teden na krožniku tako kokošjo pečenko, kot še nikoli prej. Kdo bi mu torej zameril, če bi jo še rad. Zato je šel ponj prav tje kot prvič, namreč na 11834 Bellaire Rd. Pri tem je pa imel smolo, da ga je zalotil lastnik kokoši, ki ni bil zadovoljen s take vrste kupčijo. Joe je kar naravnost povedal, da je prvič vzel deset kokoši, zdaj je prišel pa še po ostalih sedem in edino radi tega, ker tako fina pečenke se ni jedel v svojem življenju. No, Joe bo moral biti nekaj časa zadovoljen samo z ričetom.

Prvi aeroplan je letel nad Londonom

London, Anglija. — V ponedeljek se je prikazal nad London prvi nemški bojni aeroplan, ki je bil pa prepojen po topniškem ognju in z letali. Nemško bojno letalo je plulo nad londonskim predmestjem ob reki Temi. Protinapadalne baterije so takoj odprle ogenj nanj, nakar so se dvignili tudi angleški letalci in zagnali Nemca proti morju. Ljudje so se v trumah zbrali na cestah, da so opazovali boj v zraku, ki pa ni imel nobenih slabih posledic ne za Nemca in ne za angleške letalce. Nemško letalo ni vrglo nobene bombe.

Iz otočja Orkney, kjer so zadržane angleške bojne ladje, se tudi poroča, da se je prikazalo visoko pod oblaki samcoto nemško bojno letalo. Tudi to so pregnale angleške baterije.

\$100,000 za obrambo komunista Browderja

New York. — Komunistična stranka je nabrala \$100,000, da bo za obrambo generalnega tajnika ameriške komunistične stranke, Earl Browderja. Browder je obtožen, da je hodil v Evropo z ponarejenim potnim listom. Obravnava se bo vršila na 4. decembra. Browder zanika vsako krivdo.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida peta sv. maša za pok. Joseph Glavichem ob 21. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Važna seja

Vabi se vse člane pevskega zbora Slovan, direktorje, klub društev, gospodinjski odsek Slovenskega društvenega doma na Rencher Ave. na sejo v petek večer ob 7:30. Razmotrivalo se bo radi zabave na Silvestrov večer.

Odtrgane mine strah in trepet ladjam

Noben način bojevanja ne pri-nese toliko groze in strahu, kot ga prizadenejo ladjam odtrgane mine, ki plavajo po morju in se nikdar ne more vedeti, kje bo trčila taka mina ob ladjo in jo razstrelila brez kakega svarila. Posadka in potniki na takih ladjah nimajo nobene prilike za rešitev.

Kakor smo čitali, so take mine v zadnjih dneh povzročile pravo katastrofo na morju, ko so potopile v treh dneh deset ladij, potniških in tovornih, nevtralnih in vojskajočih držav. Kdor je kriv, da te mine plavajo po morju v vseh smereh, je kršil pogodbo, ki so jo podpisale leta 1909 v Haagu vse države, ki obdržujejo pomorsko plovbo, med temi tudi Nemčija, Anglija in Francija, ki se točasno nahajajo v vojni.

Angleška admiraliteta dolži nemške podmornice, da so nalašče zasejale te mine po morju izven vojnega okrožja. Nemčija pa to

16 ladij potopljenih v 4 dneh

NACIJI IMAJO V ROKAH ATENTATORJA

Berlin, 21. nov. — Nemška tajna policija poroča, da je prišla moža, ki je 8. novembra položil bombo v Monakovem z namenom, da ubije Hitlerja. Obenem naznanja policija, da je prišla dva angleška tajna agenta, ki sta napravila načrt za ta atentat in tudi preskrbela ves denar za to. Prijeti je baje že priznal krivdo. To je George Elser, star 36 let, doma iz Monakovega. V zaroti je bil baje tudi Otto Strasser, bivši Hitlerjev pristaš in sedaj vodja opozicije, sedaj v Parizu, ki je v zvezi z angleško tajno policijo zasnoval zaroto proti Hitlerjevemu življenju.

Elserja so prijeli 11. novembra, tri dni po atentatu, ko je poskušal pobegniti v Švico. Pozneje je priznal svoj čin in imenoval še druge, ki so bili v tej zaroti.

Nemška policija naznanja, da je 9. novembra prišla dva angleška tajna agenta, ki sta poskušala ubežati na Nizozemsko in ki jo dolžijo, da sta bila v zaroti. Je to neki Best in kapetan Stevens. V Londonu se odločno zanika, da bi bil kak Anglež zapleten v to zaroto.

Industrija na istem višku kot v 1929

Washington, D. C. — Federalni rezervni odbor naznanja, da obratuje danes industrija na istem višku kot v letu 1929, če se ne na višjem. Znano je, da je bilo leto 1929 leto, ko je vsako podjetje izkazovalo dobiček. Če je pa še toliko brezposelnih, je vzrok ta, ker je število prebivalstva naraslo v desetih letih in je tudi toliko več mladine postalo zmogljive za delo. Kljub temu pa statistika kaže, da dobiva delo vedno več ljudi, cene raznim potrebščinam se pa od naglega dviga v septembru niso dosti več dvignile.

Ne bo lista!

V četrtek 23. novembra je Zahvalni dan in postaven praznik. Zato na ta dan Ameriška Domovina ne bo izšla.

Nemški magnat na begu, ker je bil proti vojni

Zurich, Švica, 20. nov. — Najbogatejši mož na svetu, Fritz Thyssen, nemški tovarnar, ki je pribežal v Švico iz Nemčije, je danes priznal, da je moral bežati pred Hitlerjem samo zato, ker je bil proti sedanjim vojni. Thyssen zaposluje v svojih jeklarnah do 170,000 delavcev.

Thyssen je bil tisti, ki je leta 1933 postavil Hitlerja na vlado. On je bil tisti, ki je pregovoril nemške industrijce, da so priznali Hitlerja in on je bil tisti, ki je pregovoril predsednika nemške republike, Hindenburga, da je imenoval Hitlerja kanclerjem. Ves program, da se postavi Hitlerja na vlado, je bil narejen v Thyssenovi hiši.

Thyssen je šel pred nemške industrijalce in jim dokazal, da je nemški socializem cokla za razvoj nemške industrije in da je edina rešitev v narodnem socializmu, kakor ga je pridigal Hitler.

Thyssen je bil izvoljen v parlament in tam je javno nastopil proti sedanjim vojni in proti nameram sedanje nemške vlade. Vsled tega je bilo njegovo nadaljnje bivanje v Nemčiji ogroženo in dva tedna, predno je izbruhnila vojna, je Thyssen zbežal v tujino.

Thyssen je bil oni, ki je zahteval, da se zavrže versaillesko pogodbo in je bil vedno izrazit nasprotnik Francije. Toda bil je pa odkrito proti sedanjim vojni, zato je bilo v nevarnosti njegovo lastno življenje od strani moža, katerega je Thyssen postavil do sedanje moči.

Ponovno štetje glasov

Deset minut do štirih večeraj popoldne je Carmen Arezone, poraženi kandidat za councilmana v 32. vardi vložil pri volivnem odboru zahtevo, da se ponovno prešteje glasove v 16 slovenskih precinkih. Pet minut pred četrtjo je pa vložil tudi Anton Vehovec zahtevo, da se še enkrat prešteje glasove v treh italijanskih precinkih. Z štetjem bodo pričeli drugi teden. Kot znano ima Mr. Vehovec 10 glasov večine in Arezone upa, da bo izsledil kako nepravilnost v slovenskih precinkih.

Vse kaže, da je to orožje, s katerim je Hitler grozil. Anglija bo začela brezobzirno postopati proti Nemčiji

London, 21. nov. — Pred šestimi tedni je Adolf Hitler zagrozil, da bo rabil orožje, s katerim Nemčija ne more biti napadena. Danes se svet vprašuje, če ni mislil s tem mine na morju. V štirih dneh je zletelo v zrak 16 ladij, zadete od min. Odtrgane mine so bile splavljene na obrežje Nizozemske in Belgije. Angleška admiraliteta je obtožila Nemčijo, da je spustila v morje čredo sprošenih min, ki plavajo po morju, katere nosi veter in morskii tok na pot ladjam.

Mednarodna postava prepoveduje posejati v morje nepritrjene mine. Toda mednarodne postavne ne pomenijo dosti za narod, ki je v obupu. Plavajoče mine so orožje, s katerim Nemčija ne more biti napadena, ker sama nima ladij na morju, vsaj v teh krajih ne.

Brezobzirni boj, s katerim je začela Nemčija na morju, je zopet praznoval zmago. Zadnja žrtev je bila japonska ladja Terukuni Maru, ki se je razletela danes na vzhodni angleški obali. To je prav tam, kjer je zletel v zrak nizozemski parnik Simon Bolivar. Japonska ladja je vozila 28 potnikov in 181 mož posadke. Vsi so bili rešeni.

Štiri druge ladje so danes zadete na mine in se potopile, med njimi dva angleška uničevalca min. S temi je naraslo število izgubljenih ladij od sobote na šestnajst.

Angleški premier Chamberlain je izjavil, da bo ta način bojevanja Nemčije prisilil Anglijo, da bo tudi ona zavzela enako pot, toda načrt ne bo za enkrat podan še v javnost. Dalje je Chamberlain zagrozil, da bo začela Anglija brez pardona pleniti vsako blago, ki se vozi iz Nemčije ali v Nemčijo, tudi če bo to ladja nevtralne države.

Vse kaže, da se bo razvila v Severnem morju med Nemčijo in Anglijo taka vojna, kot je še ne pomni zgodovina.

Eden ubit, dva ranjena v nezgodi pri Bedfordu

Včeraj zjutraj se je pripetila na cesti blizu Bedford nezgoda, ki je zahtevala eno smrtno žrtev, dva ranjena, in povzročila \$15,000 škode na blagu. Velik truk, ki je peljal avtna kolesa iz Akrona, je zadel v truk, ki je stal na kraju ceste. Nekoliko dalje so delali na cesti okrajni delavci. Truk ki je prišel iz Akrona, je zadel v ta truk in ga porinil v delavce. Truk, ki je zadel v prvega, je začel goreti, voznik se je pravočasno rešil. Eden delavec, 65 letni William Lovely, je bil ubit, dva pa težko ranjena.

Nov grob

V St. Alexis bolnišnici je preminil, previden z sv. zakramenti, John Učakar, star 71 let. Stanovaj na 5472 Lake Ct. Doma je bil iz Prekle pri Moravčah, odkoder je prišel v Cleveland pred 40 leti. Zadnjih 32 let je bil zaposlen pri American Steel & Wire Co. Tukaj zapušča žuljočo soprogo Frances, tri sinove: Antona, Josepha in Ignatiusa in dve hčeri: Viktorio Reiter in Vido, v starem kraju pa brata in dve sestre. Bil je član društva Naprej št. 5 SNPJ. Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida in na pokopališče Calvary iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. Naj v miru počiva, preostalim pa izrekamo iskreno sožalje.

Važna seja

Danes zvečer je seja skupnih društev fare sv. Vida. Zastopniki in zastopnice so vljudno prošeni, da se udeležijo.

MILLER IN GONGWER NISTA NIČ BLIŽJE

Gongwer je postavil odbor, ki naj pripravi vse potrebno za banket v počast Jacksonovemu dnevu, ki naj bi se vršil enkrat v januarju. Odboru načeljuje Felix Matia, član volivnega odbora in glavni Gongwerjev pristaš. Ta si je mislil, da bi bila ten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

ženirja McWilliamsa. Miller je povabil odločno odbojnik. Duffy je rekel, da bo napravil to, kar bo napravil Miller. McWilliams se še ni izrazil, toda on skuša zadnje čase na vse načine, da bi ne bil direktno zapleten v strankine boje. Burr Gongwer je odšel v sončno Florido in prepustil bojno polje časno T. Millerja, naj bi služil na tem svojem pristašem. In tako ostal odbor. Matia je povabil tudi Dan W. Duffyja in okrajnega in-

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, po leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscription, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 272 Wed., Nov. 22, 1939

Če bi hoteli biti hvaležni

Leta 1621 se je praznoval prvi Zahvalni dan v Ameriki in sicer zahvalni dan v pravem pomenu besede. To je bilo tedaj, ko so pospravili prvi naseljenci v Ameriki svoj prvi pridelek in so videli, da so pridelali dovolj, da se prežive do prihodnjega pridelka. Tedaj so se zbrali skupaj in se zahvalili Bogu, ki je ukazal naravnim silam, naj mirujejo vse dotlej, da ti ljudje, katerih življenje je bilo odvisno od tega pridelka, pospravijo iz deviške zemlje svoj prvi pridelek v tej zemlji.

Zahvalili so se Bogu, da so mogli vztrajati vse dotlej, da dobe novo zalogo iz zemlje in da jim ne bo treba umreti od lakote. To je bil res pravi zahvalni dan za tisto malo, kar so pridelali, pa vendar dovolj za življenje do prihodnje jeseni.

In v spomin na te prve naseljence v tej deželi, obhajamo vsako leto Zahvalni dan. Ta dan bi morali tudi mi premišljati o prejetih dobrotah v pretečenem letu in sicer bi morali biti hvaležni Bogu predvsem zato, da smo pod streho edine svobodne dežele na svetu, v deželi dobrega Strica Sama.

Zlasti v tem času, ko skoro po vsem svetu teko potoki krvi, ko topovske kroglice, šrapneli in bombe iz letal rušijo hiše in zasipljejo pod seboj onemogle starčke, slabotne žene in nedolžne otroke, bi morali biti hvaležni Stvarniku, ki nas je v svoji modrosti pripeljal k ognjišču te blažene dežele.

Težko, da bi mogli pojmiti vse grozote, ki jih doživljajo danes narodi po širnem svetu, ki se koljejo med seboj za prazen nič, večinoma za osebno častihlepnost in nadvlado nad ljudmi, ki mislijo, da so več kot Bog. Človek, ki bere dan za dnem o teh grozotah, se ne more uživati v pravo dejansko trpljenje, ker ga pač ni okusil sam. Beremo in zmajujemo z glavami, pa malokoli pri tem vzdihne iz globočine svojega srca: zahvaljen bodi Bog, da sem tukaj, kjer lahko v miru snem svoj košček kruha, ki je sicer tudi v mnogih slučajih majhen in betežen, toda ni polit z grenkimi solzami in se ga ne je v strahu in trepetu, da pride močnik in nam ga vzame izpred ust.

Ves svet blazni, se strelja in kolje, bogate ladje pošiljajo na dno morja, z ljudmi in tovorom, zgodovinske stavbe se rušijo v prah, ko jih zadene barbarska bomba iz letala, iz strelskih jarkov preže vojaki drug na drugega in čakajo prilike, da si voščijo Zahvalni dan z svinčenko, tovarne delajo noč in dan novo morilno orodje in streljivo, inženirji so noč in dan na delu za novimi, še strašnejšimi iznajdbami, da se pokonča človeški rod, milijone miroljubnih prebivalcev pade čez noč v sužnost barbarskega sosedja, ki brezobzirno postreli vse, ki se ne uda brezpogojno, milijone otrok je ločenih od svojih staršev, katerih ne bodo videli nikdar več, sad življenjskega truda je v trenutku uničen.

To je vojna! In vse to nam je prihranjeno v tej deželi svobodnega sonca. Ali torej nismo dolžni, da smo res hvaležni, iz vse duše, iz vsega srca, da smo pod zastavo močnega našega branitelja, Strica Sama?

Da, hvaležni bi morali biti, če bi se zavedali dobrot, ki jih uživamo tukaj, v tej deželi. Pa se vidi, da je originalni pomen Zahvalnega dne izgubil svoj namen in danes se skušamo izkazati hvaležne s tem, da na ta dan kolikor mogoče dobrega pojemo in popijemo.

Zahvalni dan je postal dan gostije in samopašnosti, ker pač ne vemo, kaj je pravo gorje, kaj je pravo pomanjkanje. In vendar bi ne mogel noben drug narod na svetu praznovati Zahvalnega dne v takem smislu, kot bi ga moral praznovati ameriški narod, kjer nam ni treba dnevno trepetati za obstanek, kjer smo varni, kjer imamo v srcih mir in v duši zadovoljnost in radost, da so bojne poljane daleč proč od nas, da nas niti ne doseže odmev težkih baterij, ki pojo vse drugačno zahvalno pesem, kot jo lahko pojemo mi.

Toda človeška narava je že taka, da začne vzdihovati in klicati na pomoč šele tedaj, ko ga tare nadloga, kuga, lakota in vojna.

Letos je vzbudila proklamacija predsednika Roosevelta, ki je določil Zahvalni dan za 23. novembra, precej komentarija, pa tudi razdvojenosti. Dolgo je bila navada, da je predsednik določil za praznovanje Zahvalnega dne zadnji četrtek v novembru, letos je pa Roosevelt odločil praznovanje za en teden prej. Ker mora potem še vsak governor za svojo državo določiti dan tega praznovanja, se je dežela razdelila in 23. november je sledilo Rooseveltu in določilo 23. november za Zahvalni dan (med temi je tudi država Ohio), 22. november je ne odstopi od tradicije in ostane pri zadnjem četrtku v novembru, governorji držav Texas, Colorado in Maine so pa rešili sporno zadevo s tem, da bodo praznovali Zahvalni dan na 23. in 30. novembra. V Coloradu je celo precej razdvojenosti, ker je Denver in skoro vsa mesta zato, da se praznuje Zahvalni dan na 23. novembra, governor Carr, republikanec, je pa določil, da bo uradni praznik na 30. novembra in je javno izjavil, da on na 23. novembra ne bo jedel purana. Nazadnje je tako prerekanje smešno in malenkostno, zlasti če premislimo, da bodo nekateri praznovali dan zahvale z bogatimi pojediniami po dvakrat, dosti jih bo pa, ki si ne bodo mogli privoščiti kaj boljše niti na 23. niti na 30. novembra. In če bi tem dali oni, ki imajo vsega preveč, vsaj nekaj od svojega previška, potem bi Zahvalni dan lahko praznovali vsi, bogati in revni.

BESEDA IZ NARODA**Trije smo, a smo samo eno**

Če kdaj velja, velja sedaj, da nastopimo skupno! Pokažimo se, da smo narod, ki zna misliti. Da smo narod Južnih Slovanov, narod, ki hoče živeti in končno tudi narod, ki je vreden, da živi in napreduje!

Na stran vse predsodke, ki nas delijo v stranke! Na stran z vsem tistim, ki nasprotuje skupnemu jugoslovanskemu življu.

Trije smo in vsi trije enaki. Deliti se hočemo, pa ne moremo nikjer dobiti sebi bližnjega prijatelja kakor smo ravno Slovenci, Hrvati in Srbi. Vsak svojo govorico ali narečje imamo, pa vendar se drug drugega prav dobro razumemo. Vseh skupaj nas je skoro 15 milijonov. Po svetovni vojni smo se osrečili, da smo si ustanovili svojo lastno državo — Jugoslavijo, o kateri se zatrjuje, da je najbolj demokratična država v Evropi. Tako nam poročajo tisti, ki se vračajo s potovanja po Jugoslaviji.

In sedaj, ko je ali bo vlada te naše stare domovine še priznala avtonomije, sedaj pravim, smo postali navdušeno iz treh skupin le eno ljudstvo, za eno državo — za Jugoslavijo. Proč s tistim strahom, ki nas je strašil, da bomo morali Slovenci obleči bele platnene hlače, ali pa obratno, da bo Srb nosil "feder puš" za klubom. Takih predsodkov se kar iznebimo. Mi bomo še vedno peli svoje pesmi in ravno tako Hrvati in Srbi. Naša harmonika ne bo motila njihove tamburice. Vsi ostanemo kar smo bili, le da se z veseljem od časa do časa združimo z veseli družbi in zapojemo tisto vedno lepo: "Slovenec, Srb, Hrvat za uvjek brat i brat..."

Zakaj sem napisal te vrstice? Zato, da sem vas opomnil na važno dejstvo — na praznik in praznovanje 21. letnice ujedinitve te naše stare domovine, ki je pred 21 leti postala samostojna država — Jugoslavija, ali država Južnih Slovanov: Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Toliko pišemo svobodi, o lastni državi, o samostojnosti. Tu jo imamo! Sicer ne mislim nas tukaj v Ameriki, ki smo po večini ameriški državljanji, mislim pa na naše brate doma in na domovino, na katero še vedno zremo, kot na svojo rodno mater.

Rekel sem, da če kdaj, naj velja sedaj, da se pokazejo. Pokažimo se na dan 21. letnice, skupno vsi trije. Da pa ne bo kdo imel pred kom strahu, ali si domišljal, da hočemo drug drugemu nekaj vsiliti, ali katerega potegniti iz njegove v drugo skupino, zato se bomo ta dan oblekli v svoje narodne kostume in peli svoje narodne pesmi in tako bo vsak ostal Srb, Hrvat in Slovenec kakor je bil.

Da pridemo skupno k zborovanju, k narodnem koncertu za praznovanje ujedinitve, je častno in potrebno. S tem se pokazejo pred drugimi narodi. Najbolj žalostno je to, ko beremo po časopisih, da se slovanski narodi ne poznajo med seboj in ne poznajo sloge. Ali naj bomo mi posnemalci teh? Ali naj se mi, ki vsi skupaj ne štejemo zadostno število odporne vojaške sile, še delimo in s tem slabimo sami svojo državo.

Ne! Tega vendar ne želimo. Dokler vsak lahko ostane tam kjer je in si vsak lahko ohrani tisto kar mu je najsvetejše in najdražje, smo kljub temu lahko še vedno dobri Jugoslavlani in z veseljem moramo pozdraviti: Živela taka domovina! Živeli vsi trije narodi v eni državi! Kaj hočemo še več, saj boljše države sploh ne moremo zahtevati, večje svobode sploh nikjer drugje v Evropi ni! To bo šele tedaj, kadar se bo po vzgladu Zed. držav, tudi v Evropi upeljal tak državni sistem. Taka vlada in država,

kot je jugoslovanska naj bo v ponos vsakemu Jugoslavlani.

Brati Hrvati, stopite z nami na plan. Vaše narodno in domače življenje ostane kakor je bilo, ničesar ne boste izgubili, le spoštovanje od vseh drugih si boste pridobili. Prav tako velja za vse Slovence in Srbe. Vse se bo uravnavalo v splošno zadovoljstvo in tudi naša obramba bo močnejša, če bomo združeni in skupno branili svoje meje.

V nedeljo 3. decembra se bo zbralo v hotelu Statler lepo število odličnih Amerikancev in Jugoslovancev. Združena jugoslovanska kulturna in dramatična društva so se zavzela za to praznovanje, ki je ravno danes večjega pomena kakor kdaj prej. Danes beremo kako se narodi družijo, vidimo, da je edino mogoče ostati pri svojem, če se združijo z medsebojnimi pogodbami. Ali pa si mi, če se razdružimo, sploh moremo misliti še na lastni obstoj. Če bi le malo premislili, pa bi bili v preteklosti previdnejši in mnogi narodi danes obžaljujejo, ker so po neslogi izgubili tisto kar so lastovali. Tožiti po tem ko je že prepozno je grenko in tužno.

Omenil sem, da se tu ne gre za nas tukaj živčev, gre se zato, da se naši stari domovini izkažemo naklonjene. To nas ne stane nič in še razveselili se bomo, domovini pa bomo s tem napravili veliko veselje. Zastopnik kraljevine Jugoslavije dr. K. Fotič, bo prišel in odlični Amerikanci bodo po tem drugače sodili o nas, če se bomo res enkrat pokazali združene in vsi skupaj.

Za publicistični odbor,
Anton Grdina,
član prip. odbora.

Zveza društev Najsv. Imena

V nedeljo 12. novembra je zborovala Zveza društev Najsv. Imena, pri fari sv. Kristine. Ob dveh, smo se najprej udeležili popoldanske pobožnosti v cerkvi, kjer so bile liturgije sv. Imena in blagoslov, na to pa se je vršila seja naše zveze, katere so se udeležili duhovni vodja Rt. Rev. kanonik Oman in Rev. A. L. Bombač, ves glavni odbor, zastopniki in nekaj članstva.

Zborovanje je bilo lepo mirno, zadovoljno ter uspešno. Veliko dobrega se je sklenilo za korist in napredek Slovenske zveze društev Najsv. Imena. Prečitana so bila poročila zadnje vrtnes veselici ali katoliškega dne. Vsi navzoči so bili zadovoljni s tako lepim uspehom. Poročilo tajnika in blagajnika, se je vzele z veseljem na znanje. Tu ni bil samo gmočni uspeh, bil je tudi velik moralni uspeh.

Na ta dan, se je pokazal katoliški narod s tako veliko udeležbo, da je z nami in da odobrava Zvezo društev Najsv. Imena. Zato si je zbornica osvojila sklep, da se takoj po novem letu začne razmotrivati za tak katoliški dan v letu 1940. Druga važna točka pa je bila, razmotrivanje, kako pridobiti več novega članstva. Sklenjeno je bilo, da se priredi kampanjo za pridobivanje novega članstva v vseh štirih slovenskih farah. Od kar zveza obstaja, je videti zelo lep napredek. Veliko novih članov je že pristopilo, a vendar ne še vsi in za te

je čas sedaj, da pristopijo.

Zato je bilo rečeno na tej seji, da se to naznani vsem slovenskim župnikom in duhovščini, da deluje na to tudi v cerkvah. Uradniki društev in drugi člani, pa naj gredo do nečlanov in z lepo prijazno besedo nagovore rojake, da pristopijo v društva sv. Imena.

Torej sedaj gospodje duhovniki, uradniki društev in sploh vse članstvo, sedaj vas kliče Zveza društev Najsv. Imena — na delo! Vsi stari in mladi, oba dela naj se pomnožita. Cerkev nas vabi in kliče, sv. oče nas poziva in je tudi dal razglas na vse katoličane po vsem svetu za razširjanje sv. vere.

Poglejmo kaj so že drugi storili za katoliško akcijo. Mnogi misijonarji so tvegali že svoje življenje med raznimi divjimi narodi — pagani in zakaj? Od tega niso imeli nobenih gmočnih koristi sami zase, pač pa so delali dobra dela, ki jim bodo prav prišla na zadnjo uro. Naš svetniški Baraga, je zapustil vse, dom in bogastvo ter odšel na delo med divje Indijance. Širil je katoliško misel med tujimi narodi.

Mi katoliški Slovenci, pod okriljem naše zveze in ravno pod tistim sv. Imenom, smo se sedaj trdno odločili, da pridobimo vse pod zastavo sv. Imena. Bratje, to nam ne bo težko, nam ni treba v Afriko ali Indijo, ampak le doma pri naših rojaki in pri svojih agitirajmo in te pridobimo v naše vrste društev sv. Imena.

Dovolj je že tega, da bi se vedno delili v dve stranki. Vsi smo Slovenci in vsi smo prešli samo en krst. Vsi smo prešli nauke samo ene sv. vere in to sedaj obdržimo in delujemo za sv. Ime. Delujmo tako, ker nam je to potrebno za naše zveličanje.

Glavno leto zborovanje naše zveze se vrši pri fari sv. Lovrenca 28. januarja 1940.

Za Slovensko zvezo društev sv. Imena,

Anton Meljač, zapisnikar.

Ob petletnici

Krasni jesenski dnevi so nam še vedno mili. Res mična je jesen, pesnik bi jo opeval v svojih poezijah nežno in sladko, božanjče, mirno in zadovoljno sanjajoče. Še vedno, čeprav so že pozni jesenski dnevi, se nam sonce prijazno smehlja in poredno nas vabijo sončni žarki, a jesen je varljiva in že skoro trka starca zima na naša vrta in z njo bo pripihal mrzli veter v družbi belih snežink in skupno bodo zaplesali mrzli zimski ples po planjavah in gozdovih, po mestih in vaseh in naenkrat bo vse ogrnjenjo v belo snežno odejo.

Kdor se hoče prepričati o vsem tem, naj pride in poseti spevoigro naše mladine, ki jo bo priredila ob petletnici obstanka svojega pevskega zbora in sicer v nedeljo 26. novembra ob treh popoldan v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Road. Mladi pevci in igralci se prav pridno vadijo, da bodo svoje vloge izvršili kar najboljšje mogoče, kajti sedaj ob petletnici nam hočejo pokazati kaj že vse lahko izvedejo v petju, v katerem so prav dobro izvežbani, za kar gre vsa čast in priznanje g. Louis Šemetu, ki je pred petimi leti oral ledino ter s svojim požrtvovalnim delom omogočil, da letos praznujemo petletnico mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Road.

Prav nič se ne motim, če trdim, da so tudi v dramatikah prav dobro izvežbani in za kar pa gre priznanje g. Jos Siskoviču. Vse igre, ki so jih igrali v petih letih, jim je bil on dober učitelj.

Da pa damo tudi mladini malo priznanja, pokažimo da cenimo in upoštevamo njih prireditve s tem, da napolnimo dvorano Slovenskega delavskega doma do

Za pouk in izobrazbo
Piše
LOVRENC SUHADOLNIK

Članek 8 DOBER NASVET

Nikakor se ne more in ne sme reči, da slovenske matere niso dobre. Lahko se trdi, da so še povečini predobre in preveč poslušljive. Zveličar je prošil svojega nebeskega Očeta, da naj odpusti sovražnikom, ker ne vedo kaj delajo. Tudi otrok vsakokrat ne ve kaj dela in zakaj to? Ker otrok ni bil pravilno in o pravem času poučen.

Takoj na otroku se pozna, kakšni so starši, posebno se to pozna, ko začne otrok hoditi v šolo. Mladina brez prave domače vzgoje ne zna pravilno govoriti, hoditi ali se dostojno obnašati, kar se opazi pri otrocih, ki pri-

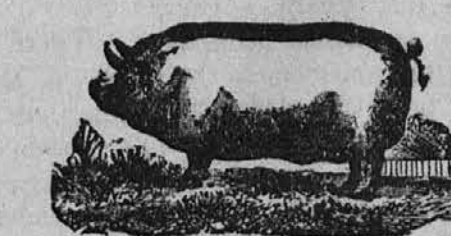
zadnjega koticika. Saj se nam vendar med mladino vzbude spomini na najdražje dni, ko smo tudi mi stali v vrstah njim enakih. Podpirajmo mladino in stojmo ji ob strani, kajti naši mladinski pevski zbori so kot dete, ki potrebuje resne in dobre vzgoje, da se potem razvije v odrasla kulturna društva.

Vzgojajmo mladino v kulturnem smislu in podpirajmo jo gmočno in moralno, kajti če opustimo to, ne bo dolgo, ko bo izginila tudi slovenska pesem in govorica. Torej kdorkoli ima čut do svojega naroda, naj poseti prireditve naše mladine, ki je up in nada slovenskega naroda.

Prijatelji mladine in ljubitelji slovenske pesmi, ne pozabite v nedeljo 26. novembra in rezervirajte si ta dan in zagotavljam vam par ur dobrega in veselega duševnega užitka. Vabim pa tudi starše in pevce sosednjih mladinskih pevskeh zborov.

Torej na svidenje v nedeljo 26. novembra v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Road ob treh popoldne.

Martina Hribar, tajnica.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE**VJEMITE PURANE!****PRIMATE PRAŠIKE!****KJE PA SO?**

Leteli bodo skozi šolsko dvorano fare sv. Lovrenca vsak večer od 22. do 26. novembra, to je v sredo, četrtek, petek, soboto in nedeljo.

(V nedeljo od 3. pop. naprej)

VSI VABLJENI!

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Da bi ne izdal skrivnega izhoda, sem lezel po grmovju trdo ob zidu dalje in stopil pri oglu na trato. Bila je podoba, kot da sem prišel krog gola.

Komanč me je opazil, ko se je slučajno obrnil. Koj je planil na noge. Zaklical mi je nekaj, menda, naj obstojim. In ker ga nisem ubogal, je pograbil puščico in napel lok.

Nisem se obrnil k njemu, da bi me pozneje ne spoznal, skočil sem in že sem bil v grmovju ob bregu. Še skok, pa sem bil v vodi. Legel sem na hrbet in plaval na drugi breg.

Koj za menoj je pridrl, me zagledal, pomeril in ustrelil. Potopil sem se, puščica me ni zadela.

Ko sem spet prišel na površje, je sklonjen stal na bregu in čakal. Videl me je, druge puščice ni imel, ker je pustil tulj na travniku, virgel je lok od sebe in planil v vodo. Prav to sem hotel doseči.

Da bi ga zvabil za seboj, sem se delal, kot da ne znam plavati, in ga pustil priti čisto blizu. In spet sem se potopil ter plaval po reki navzdol.

Na desnem bregu sem prišel na površje. Više gori je prežal na mene Komanč, zagledal me je.

Brž sem zlezel na suho in smuknil med drevjem ob reki navzgor mimo debelega hrasta, pa se v polkrogu vrnil, se skril za hrastom in čakal.

Prisopihal je za menoj in mimo mene, ves moker in z očmi uprtimi na mojo sled. Skočil sem za njim, rahlo, da me ni slišal, se zalezel v njega in ga podrl na tla. Dva udarca po sencu, pa je nezavesten obledel.

Blizu tam je molela platana nekaj metrov daleč v reko. Stopil sem po njej, da bi Komančemu zmešal sled, če bi morebiti prišli mimo, skočil v vodo in plaval po hacienderov čoln.

Položila sva Apača v čoln, peon se je vrnil v hišo, sam pa sem skril čoln z Apačem pod grm cvečič petunij.

Pogledal sem za Komančem. Še vedno je ležal nezavesten ob hrastu. In potem sem se vrnil v hišo, senora mi je dala suho obleko in perilo in vsakemu Komanču sem se lahko smejal, če bi bil trdil, da sem bil v vodi. Dami sta legli v viseči mrežici in odšel sem na stredo. V manj ko četrt uri sem vse opravil.

Stranki sta se še vedno prepirali in pogajali.

Ko sem povedal Old Deathu, da je Apač na varnem, se je vdal zahtevi Komančev in dovolil, da sme pet Komančev pregledati hišo.

"Zakaj samo pet?" je ugovarjal poveljnik. "Ali ni eden ko drug? Kar sme eden, smejo tudi drugi. Old Death naj nam zaupta. Ne bomo kradi. Nobene stvari se ne bomo dotaknili."

"Dobro! Naj bo! Vsi smete v hišo. Toda orožje morate odložiti in kdor bo kaj poškodoval ali se kake osebe dotaknil, bo kaznovan."

Rdeči so se posvetovali in nazadnje sprejeli Old Deathove pogoje.

Odložili so orožje in zlezli v hišo. Haciendero in Old Death sta jim odpirala sobe, dva peona sta ostala na ploščadi za stražo, po pet pa smo jih poslali v vsak hodnik. Zunaj na prerijski so čakali na konjih vaqueri, dobro oboroženi in pripravljeni, da

vsak hip planejo, če bi bilo treba. Mene so postavili pred bolniško sobo.

Komanči so šli naravnost k vratom. Gibson jim je lego Apačeve sobe zelo natančno popisal!

Prepričani so bili, to sem jim videl na obrazih, da bodo v sobi našli Apača. Odprl sem.

Poveljnik je razočaran obstal. "Uff —! Sqwawe —!"

Dami sta mirno ležali v visečih mrežicah.

"Da!" se je smejal Old Death.

"In v tej sobi bi naj ležal ranjeni Apač —! Preišči jo! Spoznal boš, da vas je tisti belokozec grdo nalagal."

Poveljnik je pogledal po sobi.

"Bojevniki ne stopi v wigwam, v katerem stanujejo ženske. Apača ni. Videli bi ga."

"Pa iščite drugod!"

Celo uro so iskali, seveda zaman. Tudi bolniško sobo so še enkrat preiskali. Dami sta moral oditi, vse so obrnili, celo pod preproge in pod žimnice so pogledali, po tleh in po stenah so iskali, če bi bil kje kak skrit prostor.

In nazadnje je poveljnik priznal, da Apača res ni nikjer.

"Saj sem vam pravil!" je dejal Old Death. "Pa mi niste verjeli. Rajši ste verjeli lažnivemu belokozcu ko meni, ki sem prijatelj Komančev. Ko pridem k Belemu bobru, se mu bom pritožil."

"K našemu poglavarju pojde Old Death? Torej lahko z nami jezdi."

"Ne morem. Naši konji so utrjeni, jutri šele bom odpotoval, Komanči pa gotovo že danes."

"Ne. Ostali bomo. Solnce je šlo k počitku in ponoči ne bomo jezili. Ob zori odrinemo in moj beli brat se nam lahko pridruži."

"Dobro! Pa ne potujem sam. Štirje tovariši potujejo z menoj."

"Tudi tisti bodo Belemu bobru dobrodošli. Moji beli bratje naj nam dovolijo, da prenočimo blizu hiše."

Haciendero je rad dovolil.

"Prijatelj sem vseh rdečih ljudi, če pridejo za miroljubnimi nameni. In da vam to dokažem, vam bom podaril vola. Spekli si ga bodele."

Hacienderova velikodušnost je ugledila vse pomisleke Komančev. Priznali so, da so nas krijo sodili, in na mah so bili sila prijazni. Mnogo je k temu pripomoglo tudi Old Deathovo ime. Stari scout je splošno veljal za prijatelja Komančev in je bil pri njih zelo v čislju.

Pristavili smo stopnice in odprli vrata. Komanči so odšli, se utaborili zunaj na prerijski, začurili in se lotili vola. Pridružili smo se jim.

Šele tedaj sem opazil, da so postavili straže na vseh starih straneh poslopja. Po sklenjenem miru so jih odpoklicali in prišel je tudi Komanč, ki je stal za hišo na straži in ki sem ga zvalil čez reko. Ves moker je še bil. Poročal je poveljniku, kaj se mu je zgodilo.

Nisem čul, kaj pravi. Bil je s poročilom že skoraj gotov, ko je opazil mene. Jezen se je okrenil, pokazal na mene in poveljniku nekaj povedal.

Poveljnik me je grozeče pogledal, stopil k meni in dejal:

"Tale mladi belokozec je prejel čez reko plaval in tegale bojevnika s pestjo na tla pobil!"

Brž je pristopil Old Death.

"Kaj misli moj rdeči brat s temi besedami?"

Poveljnik mu je ponovil poročilo straže.

Stari scout se mu je nasmejal.

"Rdeči bojevniki ne znajo ločiti belih obrazov, se zdi! Dvomljivo je vobče, ali je bil bele barve tisti človek, ki ga je tale sin Komančev videl."

(Dalje prihodnjič.)

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Na nekem obronku, nedaleč

od ceste, zagledam prav zanimiv prizor: Jutroviski pastir ogrnjen v dolg plašč nese na rami ovco, v desnici pa dolgo

pastirsko palico, za njim gre čreda ovac, par jih je prišlo ravno čez obronek ter so ostale

bolj zadaj, so se pa v skokih žurile, da dosežejo čredo. Kaj takega pa še nisem videl. To

je pa prava podoba Dobrega Pastirja, sem dejal, ko sem videl kako vdano sledijo ovce pastirju in kako potrpežljivo on

nese ovco, ki se je najbrže izgubila kje, pa jo je potem omagano našel, ter jo ves vesel zadel na rame in nesel domov.

Pri tem so mi prišle na misel besede, katere je Jezus govoril, ko se je primrejal dobremu pastirju, rekoč: "Jaz sem dobri pastir in poznam svoje in moje

poznajo mene, — in svoje življenje dam za ovce." In kako

lepo je povedal priliko o izgubljeni ovci: "... ko pusti vseh 99 v puščavi in gre za izgubljeno, dokler jo ne najde. In ko

jo najde, jo vesel zadene na svoje rame; ..." In živo sliko tega sem videl na poti v Galilejo. Zelo mi je bilo žal, ko

nisem mogel tega prizora slikati.

Avtobus prevozi Ezdrelonsko planjavo, na desni se v oddaljenosti vidi Najm, kraj velikega čudeža, ko je Jezus obdobil mladeniča; tam dalje je gora Tabor, kraj Jezusovega Spremenjenja; še nekaj minut

pa smo v Nazaretu, kamor smo prišli iz Jeruzalema nekako v treh urah. Tu se pa takoj presedeva na drug avtobus ter se odpeljeva proti severovzhodu, k Genezareškemu jezeru.

Pot iz Nazareta proti Genezareškemu jezeru je kakor drugod tudi tu prvovrstna; avtobus drči po gladki asfaltirani cesti, da je veselje in kar prehitro gre. V nekako 15 minutah se pripeljemo mimo Kane galilejske, kjer se je vršila ona

svatba, na kateri je bila tudi Jezusova mati in tja je bil povabljen tudi Jezus in Njegovi učenci. Tu je storil Jezus svoj prvi javni čudež, ko je spremeni vodo v vino. Avtobus ni tu

nič ustavil, ampak drvel naprej in zadovoljiti sem se moral s tem, da sem z avtobusa gledal na prijazno vasico z cerkvijo, ki je posvečena spominu na prvi Jezusov čudež.

Od Kane galilejske dalje se pripeljemo na lepo obdelano, ravno polje. Po tem polju

bujno rastočega žita, je po sporočilu, šel nek sobotni dan Jezus z svojimi učenci. Učenci lačni so smukali klasje in jedli. Farizeji to videč se hinavsko spodbujajo nad tem, ko kaj takega delajo na sobotni dan.

Dogodek opisuje Evangelist sv. Matej. Hinavsko se obrnejo farizeji do Gospoda rekoč: "Glej, tvoji učenci delajo kar

se ne sme delati ob sobotah."

Jezus pa jih ostro zavrne: "Ali niste brali, kaj je storil David, ko je bil lačen on, in kateri so bili z njim? Kako je vstopil v hišo božjo in jedel posvečene kruhe, katerih jesti ni bilo pripuščeno ne njemu, ne tistim, ki so bili z njim, ampak le duhovnikom? Ali niste brali v postavi, da duhovniki ob sobotah v templju oskrunjajo soboto in so brez krivde? Povem pa vam, da je večji od templja tukaj. Ako pa bi vedeli, kaj je to: Usmiljenje hočem in ne daritve, bi nikoli ne bili obsodili nedolžnih. Sin človekov je tudi Gospod sobote."

Pot se prične dvigati in pripeljemo se do gore Hattin, ki je na levo od nas. Pri Hattinu, ki ima dva vrha, takozvana rogova, se je julija 1189 vršila strahovita bitka, v kateri je sultan Saladin z svojimi Saraceni potolkel križarsko vojsko, ki je zapечатila usodo Svete dežele, ko so kristjani enkrat za vselej izgubili Sveto deželo in je prišla v roke mohamedancev. Tu počivajo kosti številnih krščanskih bojevnikov; njihov boj je bil časten ter vreden spomina, ko so junaki padli v boju za Sveto zemljo, v kateri je še danes gospodar Mohamedanec.

Po nekako okrog 25 minutah vožnje od Kane galilejske, zagledam to kar sem želel videti. Iz vrha strmine uzrem nizko dol, na vzhodni strani, modro gladino Genezareškega jezera, ki se imenuje tudi Galilejsko morje. Avtobus vozi vedno nižje po serpentinah ter se ustavi v Tiberiji. Tu sem ves srečen stopil na breg Genezareškega jezera. Pred menoj je ležal kras Galileje ter lepota Svete dežele; obdan od visokih gora, kakor biser Slovenije lepi Bled. Tako nekako se mi je zdel pogled na njega, razen, da je veliko večji, a imeniten in svet pa kot ni nobeno drugo jezero in nobeno morje.

Odkril sem se in iz dna duše poln veselja zaklical: Pozdravljeno, ti jezero Genezareško! Kolikokrat sem čul tvoje ime, ga srečal v knjigah in srčno sem želel, da bi te videl. Zdaj te gledam v vsej tvoji lepoti in nič ni pretirano, kar sem že lepega čital o tebi. Krasen si, še bolj pa imeniten in svet!

Pogled mi je splaval po temnomodri gladini Genezareškega jezera, ki je čisto gledalo Gospoda, ko je hodil po njegovih cvetočih bregovih, stopal po njegovih valovih, kakor da hodi po suhem. Po tem jezeru se je vozil Gospod s svojimi učenci in nekoč ves utrujen zaspal; tedaj je vzvalovilo to jezero in peneti valovi so grozili, da potopijo to ladjico, katero so krmarili učenci Gospodovi, ki so na smrt prestrašeni klicali: "Gospod, otmi nas, potap-

ljamo se!" In Gospod vstane, zapove vetrovom in morju in nastala je velika tihoča. Tako je bilo to jezero pokorno Gospodovemu ukazu in pokorno tedaj, ko je rekel Simonu-Petru: "Vržite mreže na lov!"

Tedaj je zbralo svoje ribe ter z njimi napolnilo mrežo, ki se je vsled prevelike množine rib trgala.

Po tem jezeru je krmaril z svojo ladjico Simon Jonov iz Betzajde, ter z svojimi stanovskimi tovariši lovil ribe. Pa je prišel tam od Nazareta On, katerega so si tako želeli narodi, ki so taval v temi. In ti ribiči se Mu v svoji preprostosti približajo, Ga željno sprejmejo ter grede za Njim. Gospod pa napravi iz teh galilejskih ribičev, ribiče človeških duš. Od tu grede na vse strani širnega sveta ter vržejo mreže na lov za človeškimi dušami in jih lojvo za božje kraljestvo. Simon Jonov, prvak teh ribičev, pride v prestolico rimskega cesarstva, v mogočni Rim, ter ondi vrže mrežo na lov. Kako je bil ta lov bogat pričajo še danes mnoge katakombe, bivališča prvih kristjanov, pričajo številni grobovi svetih mučencev in pričajo krasna svetišča večnega Rima, katerega ni tako proslavil nihče, niti sam Romul, kot ga je proslavil in povzdignil Simon Jonov — sv. Peter, ribič Genezareškega jezera.

Genezareško jezero, katerega obdajajo nad 700 metrov visoki hribi, leži zelo nizko; njegova gladina je 208 metrov pod gladino Sredozemskega morja. Na dolžino, ki sega od jrga proti severu, meri 21 kilometrov, na širino pa nekaj nad 11 kilometrov; globina jezera je blizu do 50 metrov. Kljub temu, da je jezero tako nizko pa včasih na njem razsaja vihar; izza visokih strmih gričev kar nenadoma zapiše veter in razburka jezero, ki je drugače prav mirno. Tak vihar z vnetrom je zalotil tudi učence Gospodove, ko so se peljali z spečim Gospodom po jezeru in nič čudnega ni, da so bili tako prestrašeni, ker vihar na tem jezeru je, kakor pravijo, prav hud ter takim ladjam kot so jih tedaj imeli, zelo nevaren.

(Dalje prihodnjič)

— žganje je kahal in zažgal hišico. Na Goleku je pogorela hišica Marije Zagorčeve. V hišici je stanoval Andrej Šavs, ki je pazil na vinograd. Kunal je žganje in zaspal, ne da bi pogasil v peči ogenj. Kmalu se je požar razširil in popolnoma upepelil hišico. Škoda je po večini krita z zavarovalnino.

DNEVNE VESTI

UBOJ NA ULICI

Dallas, Teas, 20. nov. — Brooks Coffman, odvetnik, je spremljal nekega dekleta po ulici, ko je prišla za njim stenografka Corinne Maddox. Ko je bila

pet korakov od njega, je vzela iz torbice dva samokresa, v vsako roko po enega in začela streljati v odvetnika. Že ko je bil odvetnik na tleh, je prosil napadalke, naj mu priznase, toda ta je še kar naprej pošiljala krogle vanj. Na policiji je povedala, da je že več časa nameravala ta napad, ker jo je bil odvetnik še meseca maja ranil z nožem in jo tudi sicer vedno nadlegoval.

Nemška cesarska hiša je za Hitlerja

Berlin, 21. nov. — Danes se je mudil v mestu nemški prestolonaslednik, ki nadzoruje posestva Hohenzollerncev. Prestolonaslednik se je ob tej priliki izjavil, da je bivša cesarska hiša Hohenzollerncev solidno za Hitlerjem. Princ je tudi povedal, da je njegov oče, bivši cesar Viljem, takoj telefoniral nemškemu poslaniku v Haag in izrekel veselje, da je Hitler odnesel življenje pri znani razstrelbi v Monakovem. Prestolonaslednik je končno izjavil, da kdor je proti fuhrerju, je proti Nemčiji.

ŠKANDAL V JEČI

Sutton, W. Va. — Sedemnajst jetnikov in en ječar so prišli pred poroto, ki jih je obtožila velikega škandala. Eden jetnikov je namreč dobil ključ do oddelka, kjer so zaprte ženske in tako so moški jetniki redno hodili v posete k ženskam. Vso stvar je odkril neki John Dolan, ki je bil obsojen v ječo, ker je bil na lovu v nedeljo.

SE BOJI ZA BOŽIČ

Kokomo, Ind. — Ko je nek tukajšnji trgovec slišal, da je predsednik Roosevelt prestavil Zahvalni dan za en teden naprej, je obesil v svojem izloženem oknu sledeče svarilo: "Kupujte svoje potrebščine sedaj! Ni se ne ve, morda bo božič že jutri."

MALI OGLASI

Naprodaj

je gostilna, ki prodaja 6% pivo in vina; električna oprema; zračenje stanovanja 4 sob in kopališče. Se prodaja poceni. 1046 E. 76th St. 274)

Delo bi rad dobil

prileten mož za kakšno delo okrog doma. Zmožen je vsakovrstnega dela pri posestvu. Naslov se izve v uradu tega lista. (273)

A. Greenwald

(Plumber & Heating Co.)

se je preselil s svojo delavnico iz St. Clair Ave. na 10814 Grantwood Ave. Tel. Cedar 3844. Tudi tukaj smo vedno pripravljene postreči svojim odjemalcem kakor doslej. (272)

Naprodaj

je beauty shoppe, kompletno opremljen, z dobrim prometom. Se prodaja radi odhoda iz mesta. Vprašajte na 6724 St. Clair Ave., ali pokličite Henderson 4181. (273)

NAZNANILO OTVORITVE

Dallas, Teas, 20. nov. — Brooks Coffman, odvetnik, je spremljal nekega dekleta po ulici, ko je prišla za njim stenografka Corinne Maddox. Ko je bila

pet korakov od njega, je vzela iz torbice dva samokresa, v vsako roko po enega in začela streljati v odvetnika. Že ko je bil odvetnik na tleh, je prosil napadalke, naj mu priznase, toda ta je še kar naprej pošiljala krogle vanj. Na policiji je povedala, da je že več časa nameravala ta napad, ker jo je bil odvetnik še meseca maja ranil z nožem in jo tudi sicer vedno nadlegoval.

Nemška cesarska hiša je za Hitlerja

Berlin, 21. nov. — Danes se je mudil v mestu nemški prestolonaslednik, ki nadzoruje posestva Hohenzollerncev. Prestolonaslednik se je ob tej priliki izjavil, da je bivša cesarska hiša Hohenzollerncev solidno za Hitlerjem. Princ je tudi povedal, da je njegov oče, bivši cesar Viljem, takoj telefoniral nemškemu poslaniku v Haag in izrekel veselje, da je Hitler odnesel življenje pri znani razstrelbi v Monakovem. Prestolonaslednik je končno izjavil, da kdor je proti fuhrerju, je proti Nemčiji.

ŠKANDAL V JEČI

Sutton, W. Va. — Sedemnajst jetnikov in en ječar so prišli pred poroto, ki jih je obtožila velikega škandala. Eden jetnikov je namreč dobil ključ do oddelka, kjer so zaprte ženske in tako so moški jetniki redno hodili v posete k ženskam. Vso stvar je odkril neki John Dolan, ki je bil obsojen v ječo, ker je bil na lovu v nedeljo.

SE BOJI ZA BOŽIČ

Kokomo, Ind. — Ko je nek tukajšnji trgovec slišal, da je predsednik Roosevelt prestavil Zahvalni dan za en teden naprej, je obesil v svojem izloženem oknu sledeče svarilo: "Kupujte svoje potrebščine sedaj! Ni se ne ve, morda bo božič že jutri."

MALI OGLASI

Naprodaj

je gostilna, ki prodaja 6% pivo in vina; električna oprema; zračenje stanovanja 4 sob in kopališče. Se prodaja poceni. 1046 E. 76th St. 274)

Delo bi rad dobil

prileten mož za kakšno delo okrog doma. Zmožen je vsakovrstnega dela pri posestvu. Naslov se izve v uradu tega lista. (273)

A. Greenwald

(Plumber & Heating Co.)

se je preselil s svojo delavnico iz St. Clair Ave. na 10814 Grantwood Ave. Tel. Cedar 3844. Tudi tukaj smo vedno pripravljene postreči svojim odjemalcem kakor doslej. (272)

Naprodaj

je beauty shoppe, kompletno opremljen, z dobrim prometom. Se prodaja radi odhoda iz mesta. Vprašajte na 6724 St. Clair Ave., ali pokličite Henderson 4181. (273)

NAZNANILO OTVORITVE

Dallas, Teas, 20. nov. — Brooks Coffman, odvetnik, je spremljal nekega dekleta po ulici, ko je prišla za njim stenografka Corinne Maddox. Ko je bila

pet korakov od njega, je vzela iz torbice dva samokresa, v vsako roko po enega in začela streljati v odvetnika. Že ko je bil odvetnik na tleh, je prosil napadalke, naj mu priznase, toda ta je še kar naprej pošiljala krogle vanj. Na policiji je povedala, da je že več časa nameravala ta napad, ker jo je bil odvetnik še meseca maja ranil z nožem in jo tudi sicer vedno nadlegoval.

Nemška cesarska hiša je za Hitlerja

Berlin, 21. nov. — Danes se je mudil v mestu nemški prestolonaslednik, ki nadzoruje posestva Hohenzollerncev. Prestolonaslednik se je ob tej priliki izjavil, da je bivša cesarska hiša Hohenzollerncev solidno za Hitlerjem. Princ je tudi povedal, da je njegov oče, bivši cesar Viljem, takoj telefoniral nemškemu poslaniku v Haag in izrekel veselje, da je Hitler odnesel življenje pri znani razstrelbi v Monakovem. Prestolonaslednik je končno izjavil, da kdor je proti fuhrerju, je proti Nemčiji.

ŠKANDAL V JEČI

Sutton, W. Va. — Sedemnajst jetnikov in en ječar so prišli pred poroto, ki jih je obtožila velikega škandala. Eden jetnikov je namreč dobil ključ do oddelka, kjer so zaprte ženske in tako so moški jetniki redno hodili v posete k ženskam. Vso stvar je odkril neki John Dolan, ki je bil obsojen v ječo, ker je bil na lovu v nedeljo.

SE BOJI ZA BOŽIČ

Kokomo, Ind. — Ko je nek tukajšnji trgovec slišal, da je predsednik Roosevelt prestavil Zahvalni dan za en teden naprej, je obesil v svojem izloženem oknu sledeče svarilo: "Kupujte svoje potrebščine sedaj! Ni se ne ve, morda bo božič že jutri."

MALI OGLASI

Naprodaj

je gostilna, ki prodaja 6% pivo in vina; električna oprema; zračenje stanovanja 4 sob in kopališče. Se prodaja poceni. 1046 E. 76th St. 274)

Delo bi rad dobil

prileten mož za kakšno delo okrog doma. Zmožen je vsakovrstnega dela pri posestvu. Naslov se izve v uradu tega lista. (273)

A. Greenwald

(Plumber & Heating Co.)

se je preselil s svojo delavnico iz St. Clair Ave. na 10814 Grantwood Ave. Tel. Cedar 3844. Tudi tukaj smo vedno pripravljene postreči svojim odjemalcem kakor doslej. (272)

Naprodaj

je beauty shoppe, kompletno opremljen, z dobrim prometom. Se prodaja radi odhoda iz mesta. Vprašajte na 6724 St. Clair Ave., ali pokličite Henderson 4181. (273)

NAZNANILO OTVORITVE

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Včasih je pa Chupin spreminil svojo taktiko.

milosti in nemilosti treh prefri-ganih mojstrov. Kadar so sled-nji le mignili s prstom se je mo-ral njen ponosni duh ponizati in ukloniti.

Blanche ni bila več gospoda-rica svojega časa. Martial se je vrnil in medtem je bila tudi Sairmeuse palača pripravljena za sprejem visokih stanovalec.

Mlada vojvodinja je bila se-daj prisiljena živeti pod ostrim opazovanjem od strani petdesetih služabnikov in služabnic, o katerih se ji je zdelo, a čitajo njene najbolj tajne misli.

Res je, da ji je bila teta Medea v veliko pomoč. Blanche je vse-lej, kadar je kupila obleko za se-be, tudi za teto eno naročila, teta je hodila z njo k raznim zaba-vam, in ponižna sorodnica je ne-prestano izjavljala, da je popol-noma zadovoljna in da je v sta-nu narediti za Blanche, karkoli bi ona zahtevala.

Tudi Chefteux ni več dosti nadlegoval Blanche. Vsake tri mesece je predložil seznam svo-jih stroškov, ki so navadno znašali deset tisoč frankov, in dok-ler mu je plačevala, je vedela, da bo moral.

Toda dal ji je razumeti, da bo zahteval kot končno plačilo še petindvajset tisoč frankov, in nekoč, ko je Blanche pripomni-la naj opusti nadaljno iskanje, ako po dveh letih ne bo našel o-troka, je rekel:

"Nikdar! Dokler bom živel bom nadaljeval z iskanjem."

Toliko bolj jo je pa nadlego-val Chupin.

Za začetek mu je morala pla-čati dvajset tisoč frankov.

Nekega dne ji je povedal, da je prišel v Pariz njegov mlajši brat, ki ga je obdoli, da je od-nesel zaklad očeta ter je z boda-lom v roki zahteval svoj delež.

Brata sta se stela in posledice so bile jasne, ko je starejši Chupin prišel nekega dne k Blanche in je imel glavo poveza-no s krvavimi ovoji.

"Dajte mi svoto, katero je moj oče skril in bom naredil tako, da bo brat mislil, da sem denar v resnici ukradel. Sicer ni nič kaj prijetno, če vas smatrajo za ta-tu, zlasti, če ste pošten človek, toda radi vas bom to naredil. Ako mi ne daste denarja, tedaj bom prisiljen bratu povedati, kje in kako sem dobil denar."

Tako je skoro neprestano pri-hajal v Sairmeuse palačo. Pri-hajal in odhajal je skoro ob vsaki uri, zjutraj, opoldne in ponoči, ne da bi se zmenil za Martiala. Seveda je s tem povzročal Blan-che nebroj neprijetnih ur in ne-mira.

Vsi služabniki v palači so se čudili, ko so videli, ako ponosna vojvodinja pusti vse drugo, ka-dar pride ta sumljivi človek v po-slopje, ki je tako nesramno gro-smrdel po tobaku in slabem žga-nju.

Ko se je nekega večera vršila ogromna zabava v palači Sai-rmeuse, se je zopet prikazal, delo-m pijan. Zapovedovalno je ve-lel slugam, da gredo in naznani-jo gospej Blanche, da je on tu in da čaka na vojvodinjo.

Ona je odbrzela k njemu v svoji sijajni večerni toaleti, toda s sramoto in jezo na obrazu. Ko je vsa obupana zavrnila zahtevo lopova, je slednji rekel:

"Torej mislite, da bom jaz stradal, dočim se vi tu gostite," vzklikne! Pa nisem toliko neu-men. Dajte mi denar, takoj, ali pa grem in na mestu povem vse, kar vem."

Kaj naj stori? Prisiljena je bila podati se, kot se je podala dosedaj še vedno.

Toda Chupin je postajal od dneva do dneva bolj lakomen. Zdelo se je, da denar ne ostaja v njegovem žepu dalj kot voda v situ. Kljub obilnemu denarju, pa je zanemarjal samega sebe in živel kot potepuh. Niti ene same čedne obleke ni imel. Kdor ga je videl, bi mislil, da je berač, in njegovi tovariši so bili najbolj razvpiti lumpi v Parizu.

Neke noči je bil v neki bezni-ci aretiran, in policija, ki je bi-la začudena, ko je dobila pri-njem toliko denarja, ga je obdol-žila tatvine. Tedaj je Chupin, o-menil ime Sairmeuse vojvodinje.

Prihodnjega jutraj je prišel v Sairmeuse palačo policijski in-spektor. K sreči je bil Martial tedaj na Dunaju.

Na primer, izjavil je, da ga ne veselijo prihajati v Sairmeuse pa-lačo, ker postopajo služabniki z njim, kot bi bil berač, in da bo zana-prej vselej pisal.

Po preteku dveh ali treh dni je res dospelo pismo, v katerem je ukazal Blanche, da mora tega in tega dneva prinesiti določeno svoto na neki gotov prostor.

Ponosna vojvodinja je bila vse-lej točna pri teh sestankih.

Izmišljal si je vedno kaj nove-ga in očitno ga je veselilo, ker je na ta način mučil vojvodinjo.

Bogu samemu je znano, kje se je srečal z neko Aspazijo Cla-pard, v katero se je strastno za-ljubil, in dasi je bila precej sta-rejša od njega, se je hotel poro-čiti z njo. Seveda je gospa Blan-che plačala za poročno slavnost.

Pozneje enkrat je sporočil, da bi rad začel s trgovino, rekoč, da bi rad živel od svojega lastnega dela. Kupil je neko gostilno, za kar je seveda plačala vojvodinja, toda pijače je v gostilni kmalu zmanjkalo, ker so vsi lopovi v o-kolici gostovali pri njem.

Njegova žena je dobila otroka, in gospa Sairmeuse mora plača-ti za kristijo, kakor je plačala za poroko. Da, Blanche je bila še celo vesela, ker ji ni bilo treba iti za botro malemu Politu. Chu-pin je prišel na to idejo, toda jo je pozneje iz previdnosti opustil.

Ob dveh prilikah je gospa Blanche spremljala svojega so-proga na Dunaj in v London, ka-mor je Martial bil poslan kot di-plomata. Ostala je tri leta v tu-jezemstvu.

In tekem vsega tega časa, je vsak teden enkrat dobila pismo od Chupina.

Ah, kolikokrat je zavidala uso-do svoje žrtve! Kaj je bila smrt Marie-Anne v primeri z življen-jem, katerega je morala ona voditi!

Njeno trpljenje se je vleкло preko let, dočim je trpljenje Ma-rie-Anne bilo končano v nekaj minutah; ponovno in ponovno je govorila, da muke zastrupljenja niso nič v primeri z agonijo, ka-teri je bila ona podvržena.

Tri-impetdeseto poglavje
Kako je bilo mogoče, da Mar-tial ni prišel na sled razmeram, ki so prevladoval v njegovi dru-žini?

Premislilo za trenutek o tem in razlaga se bo zdela popolnoma naravna.

Glavar družine, pa naj stanu-

je v podstrešju ali pa v palači, je vselej zadnji, ki izve kaj se godi v hiši. Kar je vsakomur dru-gemu v hiši znano, on niti ne sluti o ničemer. Mojster hiše do-stikrat spi, dočim gori v njego-vi hiši. Potrebna je strašna ka-tastrofa — razstrelba na primer — da se ga vzbudi iz njego-ve namišljene varnosti.

Življenje, ki ga je živel Marti-al, je povzročalo, da ni mogel priti na sled resnici. Počutil se je nekakšnega tujca napram svo-ji ženi. Njegovo obnašanje na-pram njej je bilo sicer dovršeno, polno vljudnosti in spoštovanja, toda nič drugega ju ni družilo kot ime in skupni interesi.

Vsak je živel svoje lastno živ-ljenje. Srečavala sta se le pri večerji ali pri raznih zabavah, katere sta prirejala in ki so se šteli med najbolj briljantne v Parizu.

Vojvodinja je imela svoje la-stne apartamente v palači, svoje služabnike in služabnice, svoje kočije, svoje konje, svojo lastno obednico.

Martial, zadnji potomec veli-ke Sairmeuse hiše — mož, nad katerega je usoda nakopičila svoj sleherni blagoslov, mlad, z ne-izmernim bogastvom, s sijajnim razumom, je postal pri petin-dvajsetih letih sklonjen pod bre-menom in neozdravljivo otožen.

Smrt Marie-Anne je uničila vse njegove upe za bodočo srečo. Čutil je, kako prazno je njegovo življenje, pa si je prizadeval, da izpolni vtolino z delom in nemi-rom. Vrgel se je na politično po-lje in upal, da bo našel v silni ob-lasti in visokih željah nekaj zdra-vil za svojo otožnost.

Blanche se je popolnoma uda-la v usodo in je skušala biti vzor žena, polna zadovoljnosti in sre-če. Kmalu je postala kraljica pariške aristokracije. Vrgla se je razuzdanosti v naročje. Ali je skušala obrniti svoje mišljenje proč od strašne preteklosti?

Edino napram svoji teti je Blanche razodevala tajnosti svo-jega srca.

"Zdi se mi, da sem kot zloči-nec, katerega so privezali na mo-rišču, toda rabelj me je zapustil, potem ko je rekel: 'Živi toliko časa, dokler sekira sama ne pade na tvojo glavo.'"

In sekira bi lahko padla vsak trenutek. Ena sama beseda, ma-lenkost, nesrečna nezgoda — in Martial bi vse zvedel.

Tak je bil torej položaj, v ka-terem se je nahajala krasna in zavidana vojvodinja Sairmeuse. "Oh, kako je srečna!" je govo-

ril svet, dočim je sama čutila ka-ko drvi navzdol po strmi poti pro-ti globočinam prepada.

Mogoče ji bo čas, ki celi vse ra-ne, prinesel odpomoč.

Nekoč se je zgodilo, da je mi-nilo šest tednov, ne da bi slišala od Chupina. En mesec in pol! Kaj se je zgodilo z njim? Za go-spo Blanche je bil ta molk tako usodepoln kot tišina, ki nastane pred viharjem.

Nekaj vrstic časopisju je re-šilo zastavico.

Chupin se je nahajal v zapo-rih.

Nekega večera je pil več kot po navadi, pa se je sprl s svojim bratom, katerega je ubil z udar-

cem na glavo.

Kri izdanega Lacheneurja je prešla glavo otrok morilca.

Prišel je pred porotno sodni-jo, kjer je dobil radi umora dvaj-set let zapora v trdnjavi Brest. Toda njegova obsodba nika-kor ni bila tolažilna za vojvodi-njo. Lopov ji je pisal še iz pariških zaporov, pozneje pa tudi iz Bresta.

Toda svojih pisem ni pošiljal po pošti. Zaupal jih je svojim tovarišem, katerih zaporni ter-min je potekel, in ki so sedaj pri-hajali v Sairmeuse palačo, kjer so zahtevali govoriti z vojvodi-njo.

In ona jih je sprejemala. Po-

vedali so ji, kako nesrečno živ-ljenje ima Chupin "tam." Obi-čajno so zahtevali tudi denarno pomoč.

Nekega jutra pa ji prinese ne-ki možki, katerega obnašanje je vojvodinjo prestrašilo, sledečo lakonično notico:

Ljudje, malo potrpite!

Bralci A. D. ste zadnje dneve brali tri dolge napade na mojo osebno malenkost. Brali ste začudeno, kaj da se je zgodilo med nami katoličani. Še danes večina ne ve, kaj in zakaj da vse to pomeni. Mnogi ljudje so postali ogorčeni, moji prijatelji in neprijatelji. Eni se ve-sele, da je padlo po meni tako neusmiljeno, drugi so žalostni, ker mislijo, da sem skočil na drugo stran plota. Vse navzkriž pa ugipljejo, kaj bo neki zdaj Grdina naredil: ali bo kaj odgovoril, ali je to resni-ca, kar se je o njem pisalo, ali ne.

Meni prihajajo poroči-la od mojih prijateljev, da se vsepovsod o meni pogovarja-jo in da me večina ljudi obsoja. Sam sem srečal ljudi, ki se me pa nekako nezaupno ogibljejo in me pomilovaje po-gledujejo.

De sa vsemu temu pride do prave resnice, sem sklenil, da bom izdal posebno moje poročilo, ki bo vzelo precej časa, da dam za vse tri napade zagovor in odgovor. To moram storiti radi mojega verskega prepričanja, ki radi tega veliko trpi. Drugič radi moje družine in trgovine, ki zna biti radi tega prizadeta in oškodovana, kar se sliši do sedaj po izjavah ljudi.

Prosim, POTRpite! Ko bom dal odgovor na vse te krivične in skovane mahinacije, potem sodite, če sem kaj pred narodom ali narodu v škodo zakrivil, bom z mojimi deli za narod vse poravnal, kar pa vem, da mi ne bo treba, ker se napram narodu nisem ničesar zadolžil. Le napaden sem bil pod pretvezo osebnega sovraštva, kar mi bo lahko dokazati.

Točko za točko bom pojasnil, kar so o meni pisali in kaj je bila od tega resnica ali neresnica. Zaupam, da je naš narod slovenski še toliko pošten in pravičen, da če mu bom dokazal, da sem nedolžen, da mi bo ta veliki greh, ki pa ni greh, odpustil.

ANTON GRDINA

TRGOVEC IN POGREBNIK
1053 E. 62nd St.

V Clevelandu, O., 21. novembra, 1939.

POLNO 90 "PROOFV" - VNDAR
LAHKO - - - in delikatno
po okusu in vonju!

•Moderna Amerika zahte-va lažje žganje ... zato zahteva toliko moških "Red Label." Zmešano je po starem običaju od moj-strov, ki so v tem umetni-ki. To veličastno žganje je lahko in delikatno po okusu in vonju ... njegov izborni okus vzbuja slast do "cocktails" in "high-balls." Vprašajte za "Red Label," kateri-koli gostilni ali v prodajalni žganja, danes. Čudili se boste, ker se lahko dobi toliko žga-nja za mal denar.

Jas. Barclay & Co., Ltd., Peoria, Ill.; Detroit, Mich.; Glasgow, Scotland.

Barclay's
RED LABEL
BLENDED WHISKEY

25% STRAIGHT WHISKEY, 75% NEUTRAL SPIRITS DISTILLED FROM GRAIN

80c
FULL PINT
CODE NO. 3094C
\$1.53 FULL QUART
CODE NO. 3094A

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY
Prospect 0333

MR. IN MRS. FRANK ŽEFRIN

SLOVENSKA GOSTILNA

na 8101 Aetna Road

vabita vse prijatelje in znance na

:- kokošjo večerjo :-

V SREDO VEČER PRED ZAHVALNIM DNEM

Za zaliti imata izvrstno pivo in fino vino. Pa tudi potice ne bo manjkalo. Za tiste, ki radi podplate brusijo, bo pa dobra muzika orkester Zajc. Se priporoča za obilno udeležbo.

VELIKA ODPRTIJA

nove in moderne

SLOVENSKE GOSTILNE

Danes zvečer ob šestih se bo serviralo

TURKEY DINNER

Likerji, najfinejša vina, pivo in mehke pijače.

Izborna godba in ples

Vljudno vabita

MR. in MRS. JOS. TEKAVCIC
882 East 185th Street

ZANESLJIVA POPRAVILA IN POSTREŽBA

Popravljamo radije za dom in avto, pralne stroje, peči in "cleaners."

PERUSEK FURNITURE CO.

809 East 152nd Street

Mulberry 9211

Odprto v ponedeljek, četrtek in soboto večer.

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: ENdicut 0553

COLLINWOODSKI URAD:

452 E. 152D STREET

Tel.: KEmore 3118

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

